

נוסח עדכני נכון ליום: 18-09-2023

חוק הפיקוח על מזון לבעלי חיים, תשע"ד-2014

פרק א': מטרת החוק

מטרה

1. מטרתו של חוק זה לקבוע הסדרי פיקוח על ייצור מזון לבעלי חיים ושיווקו, לשם הגנה על בריאות הציבור ועל בריאות בעלי החיים ורווחתם, בהתאם לעקרונות הזהירות המונעת.

פרק ב': הגדרות

הגדרות

2. בחוק זה –

"בעל חיים" – כל יצור חי, למעט אדם ומיקרואורגניזם;

"היתר" – היתר שניתן לפי סעיף 3;

"הוועדה המקצועית המייעצת" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 31(א);

"זיהום" – זיהום של מזון לבעלי חיים באחד מאלה:

(1) חומר מזיק, בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר;

(2) מחולל מחלה לאדם או לבעל חיים;

(3) עצם זר או גוף זר, למעט עצם או גוף כאמור מסוג ובכמות שלא ניתן למנוע את הימצאותם במזון לבעלי חיים באמצעי זהירות סבירים;

(4) חומר רעיל או חומר אחר העלול להזיק, למעט תכשיר כהגדרתו לפי חוק הגנת הצומח שנעשה בו שימוש כדין או תכשיר כהגדרתו בפקודת הרוקחים המעורב כדין במזון לבעלי חיים;

"חומר גלם" – חומר או תערובת של חומרים המיועדים לשמש רכיב במזון לבעלי חיים, למעט תוסף;

"חומר גלם אסור" – חומר גלם המנוי ברשימת חומרי הגלם האסורים בשימוש שקבע השר לפי סעיף 8(א);

"חומר מזיק" – חומר המנוי ברשימת החומרים המזיקים שקבע השר לפי סעיף 7(א);

"חוק הגנת הצומח" – חוק הגנת הצומח, התשט"ז-1956;

"ייצור" – ייצור מזון לבעלי חיים לשם שיווק או במסגרת עיסוק או ייצור מזון לבעלי חיים המשמשים לייצור מזון, אף שלא לשם שיווק או במסגרת עיסוק, ובכלל זה גידול צמח המשמש להזנת בעלי חיים, אריזה ואריזה מחדש של מזון לבעלי חיים או שינוי הרכבו של מזון לבעלי חיים, צורתו, טיבו או איכותו;

"ייצור חקלאי ראשוני" – גידול צמחים, לרבות הכנת שטח הגידול, זריעה, שתילה, גידול ואסיף;

"מזון לאדם" – מזון כהגדרתו בחוק הגנת על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו-2015;

"מזון לבעלי חיים" – כל חומר או תערובת של חומרים המשמשים להזנת בעלי חיים, לרבות חומר גלם ותוסף, ולמעט –

(1) צמח הנאכל על ידי בעלי חיים במרעה טבעי;

(2) מים, סם מרפא או תכשיר כהגדרתו בפקודת הרוקחים שאינם מעורבבים בחומר אחר;

"מחולל מחלה" – חיידק, נגיף, פטרייה, פריון (prion) ורעלן או רכיב שלהם, העלולים לגרום למחלה בבעלי חיים או לליקוי בריאותי בבני אדם;

"מחלה" – כהגדרתה בפקודת מחלות בעלי חיים;

"המנהל" – מנהל השירותים הווטרינריים במשרד או עובד המדינה שהוא הסמיך לעניין חוק זה, כולו או חלקו;

"מעבדה מוכרת" – מעבדה שהוכרה לפי סעיף 34;

"מפקח" – מי שהוסמך כמפקח לעניין חוק זה לפי סעיף 25;

"המשרד" – משרד החקלאות ופיתוח הכפר;

"סם מרפא" – כהגדרתו בפקודת הרוקחים;

"פקודת בריאות הציבור (מזון)" – (נמחקה)

"פקודת מחלות בעלי חיים" – פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985;

"פקודת הרוקחים" – פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981;

"צמח" – כהגדרתו בחוק הגנת הצומח;

"רופא וטרינר" – כהגדרתו בחוק הרופאים הווטרינריים,
התשנ"א-1991;

"שיווק" – כל אחד מאלה:

(1) מכירה, גרם מכירה, הכנה או החזקה לשם מכירה,
או הצעה למכור;

(2) הצגה, שמירה, הובלה, משלוח או מסירה לשם
מכירה;

(3) העברה, החלפה, המרה או הספקה בדרך אחרת,
בין בתמורה ובין שלא בתמורה;

(4) ייבוא וייצוא;

"השיעור המרבי המותר" – השיעור המרבי המותר
להימצאות חומר מזיק במזון לבעלי חיים, שקבע השר
לפי סעיף 7(א);

"תוסף" – כל חומר המוגש לבעלי חיים, בין כתוספת
למזון אחר לבעלי חיים או למים ובין בנפרד, לרבות
ויטמינים, מינרלים, חומצות אמינו, מיקרואורגניזמים
וחיידקים פרוביוטיים וכן תמצית, מיצוי, רכיב, תוצר
פירוק, נגזרת או תערובת שלהם, ולמעט תכשיר
ותרכיב, אשר נועד להשפיע על עניינים אלה:

(1) הצרכים התזונתיים של בעל חיים, בריאותו או
רווחתו;

(2) המאפיינים או התכונות של מזון לבעלי חיים;

(3) המאפיינים או התכונות של בעל חיים או של מזון
המופק ממנו, לרבות ביצועי בעל החיים ותפוקתו;

(4) ההשלכות הסביבתיות של גידול בעלי חיים והפקת מזון לאדם או מזון לבעלי חיים מהם;

"תוסף רשום" – תוסף שרשום במרשם לפי סעיף 9(א) ושרישומו תקף;

"תכשיר" – כל אחד מאלה:

(1) סם מרפא ותכשיר כהגדרתו בפקודת הרוקחים, לרבות מזון לבעלי חיים המכיל אחד מהם;

(2) תכשיר לפי פקודת מחלות בעלי חיים;

"תרכיב" – נסויב (Serum), תרכיב (Vaccine), וכל מוצר ביולוגי שהופק מחיידק, נגיף או טפיל שהם מחוללי מחלה;

"השר" – שר החקלאות ופיתוח הכפר.

פרק ג': ייצור ושיווק

חובת קבלת היתר

3. (א) לא ייצר אדם מזון לבעלי חיים ולא ישווקו, אלא בהיתר מאת המנהל ובהתאם לתנאיו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) ובלי לגרוע משאר ההוראות לפי חוק זה, אלה אינם טעונים היתר:

(1) ייצור חקלאי ראשוני של מזון לבעלי חיים שאינו חומר גלם אסור;

(2) ערבוב של לא יותר משני חומרי גלם, שאינם חומרי גלם אסורים, מייצור חקלאי ראשוני, עם מזון לבעלי חיים שניתן היתר לייצורו ואינו מכיל תוסף, לשם הגשה מיידית לבעלי חיים;

(3) ערבוב של לא יותר משלושה חומרי גלם, שאינם חומרי גלם אסורים, מייצור חקלאי ראשוני, לשם הגשה מיידית לבעלי חיים.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), מהילה או ערבוב של תוסף רשום במי שתייה, בהתאם להוראות השימוש שבתווית האריזה, לשם הגשה מיידית לבעלי חיים, אינם טעונים היתר.

(ד) השר, בהתייעצות עם שר הבריאות ועם הוועדה המקצועית המייעצת, רשאי לקבוע סוגי מזון לבעלי חיים ששיווקם אינו טעון היתר, ובלבד שיוצרו בהתאם להוראות חוק זה.

מתן היתר ותוקפו

4. (א) המנהל רשאי לתת היתר, לסרב לתתו, להתנותו בתנאים או לשנותו, וכן לחדשו, והכול בכפוף להוראות לפי סעיף 36(ב)(1).

(ב) דחה המנהל בקשה להיתר, יודיע על כך למבקש בהודעה מנומקת בכתב.

(ג) תוקפו של היתר יהיה לחמש שנים או לתקופה קצרה יותר שקבע המנהל בהתאם לסוג המזון לבעלי חיים, עמידת מבקש ההיתר בהוראות לפי חוק זה ושיקולים נוספים הנוגעים למאפייני המזון לבעלי חיים.

תנאים למתן היתר

5. (א) לא יינתן היתר לייצור מזון לבעלי חיים אם קיים חשש לאחד מאלה:

(1) הוא ייוצר מחומר גלם אסור;

(2) הוא יכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר;

(3) במהלך ייצורו הוא יזוהם.

(ב) לא יינתן היתר לשיווק מזון לבעלי חיים אם מתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא מיוצר מחומר גלם אסור;

(2) הוא מכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר;

(3) הוא מזוהם.

(ג) לא יינתן היתר אלא אם כן –

(1) מתקיימים תנאי בטיחות נאותים, בהתאם לתקנות לפי סעיף 36(ב)(10) ו-(12), במבנה, במקום, במיתקנים ובמכונות לייצור ולאחסון המזון לבעלי חיים ובאמצעי האריזה והתובלה שלו, אם יש למבקש ההיתר אמצעים כאמור;

(2) מתקיימים במבנה, במיתקנים ובתהליך לייצור של המזון לבעלי חיים תנאים נאותים, לרבות נהלים לזיהוי כשלים ולניתוח סיכונים בתהליך הייצור, אם נקבעו תנאים כאמור לגבי אותו סוג של מזון לבעלי חיים לפי סעיף 36(ב)(3);

(3) המזון לבעלי חיים יוצר בהתאם לנוהלי בקרת איכות, אם נקבעה דרישה לקיומם של נהלים כאמור לגבי אותו סוג של מזון לבעלי חיים, לפי סעיף 36(ב)? (13).

(ד) המנהל רשאי להתנות מתן היתר בביצוע בדיקות למזון לבעלי חיים במעבדה מוכרת.

ביטול או התליה של היתר

6. (א) המנהל רשאי, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב), לבטל היתר או להתלותו, אם מצא כי התקיים אחד מאלה:

- (1) לא מתקיימות הוראות לפי חוק זה;
 - (2) חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן ההיתר או הופר תנאי מתנאיו;
 - (3) המזון לבעלי חיים שלגביו ניתן ההיתר מזוהם.
- (ב) המנהל לא יבטל היתר ולא יתלה אותו, אלא אם כן הודיע על כך לבעל ההיתר בכתב ומראש 14 ימים לפחות, ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו בכתב או בעל פה.

חומרים מזיקים

7. (א) השר, בהתייעצות עם שר הבריאות ועם הוועדה המקצועית המייעצת, יקבע רשימה של חומרים מזיקים ואת השיעור המרבי המותר שלהם במזון לבעלי חיים, ורשאי הוא לקבוע בדרך האמורה שיעורים מרביים מותרים שונים לסוגים שונים של מזון לבעלי חיים; השר יבחן מזמן לזמן, ולפחות אחת לחמש שנים, את הצורך בעדכון הרשימה.

(ב) לא ייצר אדם מזון לבעלי חיים, לא ישווקו ולא ישתמש בו להזנת בעלי חיים, אם הוא מכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר.

(ג) נמצא במזון לבעלי חיים, למעט מזון כאמור שיוצר שלא לצורך שיווקו ונועד להזנת בעלי חיים שאינם משמשים לייצור מזון, חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר, חזקה שמי שייצרו היה מודע להימצאות החומר המזיק במזון לבעלי חיים ולשיעורו, אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע הימצאות

חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר
במזון לבעלי חיים.

חומרי גלם אסורים

8. (א) השר, בהתייעצות עם שר הבריאות ועם הוועדה המקצועית המייעצת, יקבע רשימה של חומרים אסורים לשימוש לעניין חוק זה כחומרי גלם למזון בעלי חיים בכלל או למזון לבעלי חיים מסוימים, ורשאי הוא לקבוע בדרך האמורה מגבלות, תנאים והוראות לעניין הנסיבות שבהן יהיה השימוש בחומרים אסור; השר יבחן מזמן לזמן, ולפחות אחת לחמש שנים, את הצורך בעדכון הרשימה.

(ב) לא ייצר אדם מזון לבעלי חיים ולא ישווקו אם הוא חומר גלם אסור או יוצר מחומר גלם אסור.

(ג) לא יזין אדם בעלי חיים המשמשים לייצור מזון במזון לבעלי חיים שהוא חומר גלם אסור או יוצר מחומר גלם אסור.

מרשם תוספים מותרים

9. (א) המנהל ינהל מרשם שבו יירשמו תוספים שלגביהם מצא על פי הערכות מדעיות, בהתייעצות עם הוועדה המקצועית המייעצת ובהסכמת מנהל שירות המזון במשרד הבריאות, כי אין להם השפעה מזיקה על בריאות האדם, על בריאות בעלי חיים או על הסביבה.

(ב) בקשה לרישום תוסף תוגש למנהל בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(6).

(ג) לא ייצר אדם תוסף ולא ישווקו, אלא אם כן הוא תוסף רשום ובהתאם למינון ולדרכי השימוש המותרים בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(6).

(ד) לא ישתמש אדם בתוסף להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, אלא אם כן הוא תוסף רשום ובהתאם

למינון ודרכי השימוש המותרים בהוראות לפי סעיף 36(ב)(6).

זיהום מזון לבעלי חיים

10. לא יזהם אדם מזון לבעלי חיים, לא ייצר מזון מזוהם לבעלי חיים, לא ישווקו ולא ישתמש בו להזנת בעלי חיים.

שימוש במים במזון לבעלי חיים

11. לא ישתמש אדם במים לייצור מזון לבעלי חיים, אלא אם כן הם מי שתייה כהגדרתם בסעיף 52 לפקודת בריאות העם, 1940, שמתקיימים בהם התנאים התברואתיים שנקבעו לפי חלק ה' לפקודה האמורה; הוראות סעיף זה לא יחולו על גידול צמח המשמש להזנת בעלי חיים, ואולם אין באמור כדי לגרוע מהוראות לפי פקודת בריאות העם, 1940.

סימון מזון לבעלי חיים

12. (א) מי שמייצר מזון לבעלי חיים לשם שיווקו, יסמנו בתווית סימון או בדרך אחרת המתאימה לסוג המזון לבעלי חיים או ליעודו, באופן שיקבע המנהל בתנאי ההיתר, והכול בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(8) (להלן – סימון מאושר).

(ב) לא יסמן אדם מזון לבעלי חיים בסימון שאינו מתאר נכונה את תכולתו, הרכבו או נתונים אחרים בקשר אליו שיש לציין בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(8).

(ג) לא ישווק אדם מזון לבעלי חיים אלא אם כן הוא מסומן בסימון מאושר המתאר נכונה את הנתונים בקשר אליו כאמור בסעיף קטן (ב).

(ד) לא ישתמש אדם במזון בעלי חיים להזנת בעלי חיים המשמשים לייצור מזון, אלא אם כן הוא מסומן בסימון מאושר.

קיום הוראות המפורטות בסימון מאושר

13. (א) לא ישתמש אדם במזון לבעלי חיים להזנת בעלי חיים המשמשים לייצור מזון, אלא בהתאם להוראות השימוש המפורטות בסימון המאושר, ככל שנקבעו כאלה.

(ב) לא יאחסן אדם ולא יוביל מזון לבעלי חיים לשם שיווקו, אלא בהתאם להוראות אחסון והובלה המפורטות בסימון המאושר, ככל שנקבעו כאלה.

(ג) לא יאחסן אדם ולא יוביל מזון לבעלי חיים לשם הזנת בעלי חיים המשמשים לייצור מזון, אלא בהתאם להוראות אחסון והובלה המפורטות בסימון המאושר, ככל שנקבעו כאלה.

סייג לתחולת הוראות בעניין סימון

14. סעיפים 12(ד) ו-13 לא יחולו לגבי מזון לבעלי חיים שניתן היתר לייצורו, שלא לצורך שיווק, או שייצורו אינו טעון היתר.

תעודה לייצוא מזון לבעלי חיים

15. (א) המנהל רשאי לתת תעודה לייצוא מזון לבעלי חיים (בחוק זה – תעודת ייצוא), לסרב לתתה, להתנותה בתנאים, והכול בכפוף לתנאים ולהוראות לפי סעיף 36(ב)(14); בקשה לקבלת תעודת ייצוא תוגש למנהל בהתאם להוראות האמורות.

(ב) תעודה לייצוא מזון לבעלי חיים תינתן רק לגבי מזון לבעלי חיים שניתן היתר לשיווקו, או ששיווקו אינו טעון היתר ושמתקיימות בו ההוראות לפי חוק זה.

(ג) המנהל רשאי להתנות מתן תעודה ייצוא בביצוע בדיקות למזון לבעלי חיים במעבדה מוכרת.

פרק ד': חובות דיווח ובקרה עצמית

חובות דיווח

16. (א) ייצר אדם או שיווק מזון לבעלי חיים, ונודע לו כי במזון לבעלי חיים האמור מתקיימת אחת הנסיבות המנויות בסעיף 20(א)(1), (2) או (6), ידווח על כך למנהל.

(ב) ייצר אדם או שיווק מזון לבעלי חיים, ונודע לו על פגם או ליקוי בתהליך הייצור, השיווק, ההובלה או האחסון של המזון לבעלי חיים האמור, שיש בו כדי להשפיע על בטיחותו של המזון לבעלי חיים, ידווח על כך למנהל.

(ג) היה למחזיק בבעל חיים המשמש לייצור מזון או לרופא וטרינר המטפל בבעל חיים כאמור, יסוד סביר להניח כי אירע אחד מאלה, ידווח על כך למנהל:

(1) מחלה, פגיעה או נזק לבעל חיים שבטיפולו או שבהחזקתו, שנגרמו עקב הזנתו במזון לבעלי חיים, ואינם צפויים באופן סביר בנסיבות העניין;

(2) ליקוי במזון לבעלי חיים או באופן הזנתו של בעל חיים, שיש בהם כדי להשפיע על בטיחותו של מזון לאדם המיוצר מבעל חיים שבטיפולו או בהחזקתו.

(ד) דיווח כאמור בסעיף זה ייעשה בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(17).

איסוף עצמי של מזון לבעלי חיים

17. (א) ייצר אדם או שיווק מזון לבעלי חיים, ויש לו חשד סביר לקיומה של נסיבה מהנסיבות המנויות בסעיף 20, שיש בה כדי לגרום לפגיעה או לנזק לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים כתוצאה משימוש באותו מזון לבעלי חיים, ידווח מיידית למנהל וינקוט את כל האמצעים הנדרשים לשם מניעת השיווק של המזון לבעלי חיים והחזרתו מהשוק ויחזיקו במקום שבשליטתו הבלעדית עד לקבלת הוראות מהמנהל.

(ב) היה מזון לבעלי חיים מצוי שלא בשליטתו של מי שייצר או שיווק אותו והתחייבה החזרתו מהשוק לפי סעיף קטן (א), יודיע מי שייצר או שיווק את המזון לבעלי חיים כאמור לציבור הלקוחות שלו סיפק את המזון, על הצורך בהחזרה כאמור.

(ג) קיבל אדם הודעה כאמור בסעיף קטן (ב), המחייבת את החזרתו הכללית מהשוק של המזון לבעלי חיים שסופק לנושא ההודעה, לא ישווקו ולא ישתמש בו עד לקבלת הודעה אחרת מהמנהל.

פרק ה': סמכויות פיקוח ואכיפה

סימן א': אמצעי פיקוח ואכיפה מינהליים

מסירת מידע, מסמכים ודוגמאות למנהל

18. אדם ימסור למנהל, לפי דרישתו, מידע, מסמכים ודוגמאות של מזון לבעלי חיים, שלדעת המנהל יש במסירתם כדי לסייע בקבלת החלטה לצורך הפעלת סמכויותיו לפי חוק זה; בפרק זה, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.

בדיקת מזון לבעלי חיים

19. (א) המנהל רשאי להורות למחזיק במזון לבעלי חיים לבצע בו בדיקה, לרבות בדיקה במעבדה מוכרת, אם קיים חשד סביר שהתקיימה בו נסיבה מהנסיבות המנויות בסעיף 20.

(ב) המנהל רשאי להורות על ביצוע בדיקות מדגמיות כאמור בסעיף קטן (א), גם אם לא קיים חשד כאמור באותו סעיף קטן, בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב) (18).

מניעת שיווק של מזון לבעלי חיים, החזרתו מהשוק ומניעת שימוש בו

20. (א) המנהל רשאי להורות על מניעת שיווק של מזון לבעלי חיים, על החזרתו מהשוק ועל מניעת השימוש בו, וכן לתת הוראות לעניין החזקתו, הובלתו והטיפול בו, אם מצא שהדבר דרוש למניעת פגיעה, נזק

לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים,
 ושיש חשד סביר שמתקיימת בו נסיבה מהנסיבות
 האלה:

- (1) הוא מזוהם או מכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר או מכיל תכשיר כהגדרתו בפקודת הרוקחים שאינו תכשיר רשום לפי אותה פקודה או שאינו בהתאם לרישום;
 - (2) הוא חומר גלם אסור או שיוצר מחומר גלם אסור;
 - (3) הוא יוצר או שווק בלא היתר, בניגוד לתנאי היתר או בניגוד להוראות לפי חוק זה;
 - (4) נפל פגם או ליקוי בתהליך הייצור, השיווק, ההובלה או האחסון שלו;
 - (5) הוא אינו מסומן בסימון מאושר;
 - (6) הוא אינו ראוי להזנת בעלי חיים מסיבה אחרת שאינה מנויה בפסקאות (1) עד (5).
- (ב) המנהל רשאי להורות על פרסום הודעה לציבור הנוגע לעניין בדבר הוראות שנתן לפי סעיף קטן (א).
- (ג) היה לאדם יסוד סביר להניח שהתקיימה נסיבה מהנסיבות המנויות בסעיף קטן (א) או קיבל הוראה בעניין מהמנהל, לא ישווק את המזון לבעלי חיים ולא ישתמש בו עד לקבלת הודעה אחרת מהמנהל.

השמדת מזון לבעלי חיים

21. המנהל רשאי להורות על השמדת מזון לבעלי חיים, אם יש חשד ממשי שמתקיימת בו נסיבה מהנסיבות המנויות בסעיף 20, והדבר דרוש למניעת פגיעה או סיכון לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים.

הזדמנות לטעון לעניין מניעת שיווק והוראות החזרה מהשוק**והשמדה**

22. (א) לא יורה המנהל על מניעת שיווקו של מזון לבעלי חיים, על החזרתו מהשוק או על מניעת השימוש בו לפי סעיף 20, אלא אם כן הודיע על כך למחזיק, ליצרן או למשווק העיקריים העלולים להיפגע מההחלטה זמן סביר לפני מתן ההוראה, ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, בכתב או בעל פה; ואולם אם מצא המנהל כי עלול להיגרם סיכון מיידי לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים, רשאי הוא להורות כאמור, אף בלא שהודיע על כך קודם לכן, ובלבד שהזדמנות לטעון טענות תינתן בתוך שבעה ימים מיום מתן ההחלטה.

(ב) לא יורה המנהל על השמדת מזון לבעלי חיים לפי סעיף 21, אלא אם כן הודיע על כך למחזיק, ליצרן או למשווק העיקריים העלולים להיפגע מההחלטה זמן סביר לפני מתן ההוראה, ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, בכתב או בעל פה; ואולם אם מצא המנהל כי יש אפשרות ממשית לסיכון מיידי לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים, רשאי הוא להורות כאמור, אף בלא שהודיע על כך קודם לכן ונתן הזדמנות לטעון טענות.

סמכויות פיקוח מיוחדות לעניין מזון מיובא לבעלי חיים

23. (א) בלי לגרוע מהוראות סימן זה, המנהל רשאי להורות על מניעת שיווק מזון מיובא לבעלי חיים ולתת הוראות לעניין אופן החזקתו והטיפול בו, ובכלל זה להורות על החזרתו למקום שממנו יובא או על השמדתו, אם יש חשד סביר שלא מתקיימים במזון המיובא לבעלי חיים תנאי ההיתר שניתן לייבואו לפי סעיף 3 או הוראות אחרות לפי חוק זה, או שהמנהל מצא שהדבר דרוש באופן סביר למניעת סיכון לבריאותו, לגופו או לחייו של אדם או של בעל חיים.

(ב) על הוראה לאסור שיווק מזון מיובא לבעלי חיים, להחזירו למקום שממנו יובא או להשמידו, יחולו הוראות

סעיף 22 בשינויים המחויבים.

(ג) על אף האמור בכל דין, הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) וההוראות לפי סעיף 36(ב)?(14) יחולו על הבאה או גרם הבאה של מזון לבעלי חיים, מהאזור ומשטחי המועצה הפלסטינית לישראל, למעט אם הוא יוצר כדין ביישוב הנתון לפיקוח המנהל ומצוי בשטח יישוב כאמור עד להבאתו לישראל.

(ד) בסעיף זה, "אזור" ו"שטחי המועצה הפלסטינית" – כהגדרתם בתוספת לחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז-2007.

ביצוע הוראות בדיקה, החזרה מהשוק או השמדה

24. (א) נתן המנהל הוראה לפי סעיפים 19, 20, 21 או 23 וההוראה לא בוצעה בתוך פרק זמן סביר בנסיבות העניין, רשאי המנהל או מפקח לתפוס את המזון לבעלי חיים שלגביו ניתנה ההוראה, ולבצע פעולות הנחוצות באופן סביר לקיומה.

(ב) הוצאות שהוצאו לשם ביצוע הוראה כאמור בסעיף קטן (א), ובכלל זה הוצאות הובלת המזון לבעלי חיים ואחסונו עד לביצוע ההוראה, מוטלות על מי שהיה חייב לבצעה.

סימן ב': הסמכת מפקחים וסמכויות פיקוח ואכיפה**הסמכת מפקחים**

25. (א) השר רשאי להסמיך, מבין עובדי משרדו, מפקחים שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן, ובלבד שלא יוסמך מפקח, אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מפניית השר אליה, כי אינה מתנגדת

להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל
עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות
שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה השר,
בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שהורה
עליהם השר, בהסכמת השר לביטחון הפנים.

(ב) הודעה על הסמכת מפקח לפי סעיף זה תפורסם
ברשומות.

סמכויות פיקוח ואכיפה

26. (א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה,
רשאי מפקח, לאחר שהזדהה לפי סעיף קטן (ה) –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג
לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה
אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל מידע
או מסמך הדרושים לו לשם מילוי תפקידיו;

(3) לערוך בדיקות או מדידות וליטול דגימות לשם
בדיקה, וכן להורות על מסירת דגימות לבדיקת מעבדה
או על שמירתן לתקופה שיורה, או לנהוג בהן בדרך
אחרת;

(4) להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח שיש בו
מזון לבעלי חיים או שנמצאים בו בעלי חיים, לרבות
לכלי טיס או לכלי רכב כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס
למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית
משפט.

(ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה, רשאי
מפקח –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס מזון לבעלי חיים, בעלי חיים, מסמכים וחפצים הקשורים לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן – פקודת מעצר וחיפוש), בשינויים המחויבים, אלא אם כן נקבעו לגביה הוראות לפי סעיף 36(ב)(21);

(3) לבקש מבית משפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש, ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

(ג) סירב אדם להיענות לדרישות מפקח, על פי סמכויותיו הנתונות לו לפי חוק זה, וקיים חשש שיימלט או שזהותו אינה ידועה, רשאי מפקח לעכבו עד לבואו של שוטר, ויחולו על עיכוב כאמור הוראות סעיף 75(ב) ו-(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בשינויים המחויבים.

(ד) אין בסמכויות מפקח לפי חוק זה כדי לגרוע מסמכויות פיקוח שניתנו לו לפי כל דין אחר.

(ה) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא לובש מדי מפקח, בצבע ובצורה שהורה המנהל הכללי של המשרד לעניין זה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה, והוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה החתומה על ידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

סייגים לתחולה על מערכת הביטחון

27. (א) מפקח יפעיל את סמכויותיו לפי חוק זה כלפי מערכת הביטחון, בכפוף לסייגים שבסעיף זה.

(ב) על אף הוראות סעיף 26, לא יפעיל מי שהוסמך לכך לפי חוק זה את סמכויותיו כלפי מערכת הביטחון, אלא אם כן נקבעה לו התאמה ביטחונית מתאימה לכך.

(ג) השר, בהסכמת השר הממונה, יקבע בנהלים תנאים לשימוש בסמכויות לפי חוק זה כלפי מערכת הביטחון.

(ד) בסעיף זה –

"התאמה ביטחונית" – כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002;

"מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:

(1) משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו;

(2) צבא הגנה לישראל;

(3) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(4) מפעלי מערכת הביטחון כמשמעותם בסעיף 20 לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998, שאינם יחידות כאמור בפסקה (3), ואשר שר הביטחון הודיע עליהם לשר;

(5) משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר והרשות להגנה על עדים;

"השר הממונה" – כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לעניין הגופים המנויים בפסקאות (1), (2) ו-(4) להגדרה "מערכת הביטחון" – שר הביטחון;

(2) לעניין הגופים המנויים בפסקה (3) להגדרה "מערכת הביטחון" – ראש הממשלה;

(3) לעניין הגופים המנויים בפסקה (5) להגדרה "מערכת הביטחון" – השר לביטחון הפנים.

טיפול בבעל חיים לאחר תפיסתו

28. (א) על אף האמור בסעיף 26(ב)(2), בעל חיים שנתפס לפי חוק זה יועבר למקום שעליו יורה המנהל או רופא וטרינר ממשלתי כהגדרתו בפקודת מחלות בעלי חיים.

(ב) המנהל רשאי להורות על ביצוע בדיקה בבעל חיים שנתפס כאמור, ובכלל זה להורות על נטילת דגימות מגופו או מתוצרתו, אם מצא שהדבר נחוץ לשם גילוי ליקויים במזון לבעלי חיים או לשם פיקוח על קיום הוראות לפי חוק זה.

(ג) בעל חיים שנתפס לפי חוק זה לא יוחזר לרשות בעליו או מחזיקו, אלא באישור המנהל, לאחר שקבע שאין בהחזרתו כדי לסכן את בריאות הציבור.

פרק ו': עונשין

עונשין

29. (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או קנס בסכום הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה – חוק העונשין):

(1) מייצר או משווק מזון לבעלי חיים בלא היתר מאת המנהל או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 3(א);

(2) מייצר או משווק מזון לבעלי חיים המכיל חומר מזיק בשיעור העולה על השיעור המרבי המותר או משתמש במזון כאמור להזנת בעלי חיים, בניגוד להוראות סעיף 7;

(3) מייצר או משווק מזון לבעלי חיים שהוא חומר גלם אסור או שיוצר מחומר גלם אסור או מזין בעל חיים המשמש לייצור מזון במזון כאמור, בניגוד להוראות סעיף 8;

(4) מייצר או משווק תוסף שאינו תוסף רשום או משתמש בו להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, בניגוד להוראות סעיף 9(ג) או (ד);

(5) מזהם מזון לבעלי חיים או מייצר או משווק מזון מזהם לבעלי חיים או משתמש בו להזנת בעל חיים, בניגוד להוראות סעיף 10;

(6) משתמש במים שאינם מי שתייה לייצור מזון לבעלי חיים, בניגוד להוראות סעיף 11.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס בסכום הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין:

(1) מייצר מזון לבעלי חיים לשם שיווקו ולא מסמן אותו בסימון מאושר, בניגוד להוראות סעיף 12(א);

(2) מסמן מזון לבעלי חיים בסימון שאינו מתאר נכונה את תכולתו, הרכבו או נתונים אחרים בקשר אליו, בניגוד להוראות לפי סעיף 12(ב);

(3) משווק מזון לבעלי חיים שאינו מסומן בסימון מאושר המתאם נכונה את הנתונים בקשר אליו, בניגוד להוראות סעיף 12(ג);

(4) משתמש במזון לבעלי חיים שאינו מסומן בסימון מאושר להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, בניגוד

להוראות סעיף 12(ד);

(5) משתמש במזון לבעלי חיים להזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, שלא בהתאם להוראות השימוש המפורטות בסימון המאושר, בניגוד להוראות סעיף 13(א);

(6) מאחסן או מוביל מזון לבעלי חיים לשם שיווקו, או מאחסן או מוביל מזון לבעלי חיים לשם הזנת בעל חיים המשמש לייצור מזון, שלא בהתאם להוראות המפורטות בסימון המאושר, בניגוד להוראות סעיף 13(ב) או (ג);

(7) לא נוקט את כל האמצעים הנדרשים לשם מניעת השיווק של מזון לבעלי חיים או לשם החזרתו מהשוק, או שלא מחזיקו במקום שבשליטתו הבלעדית, בניגוד להוראות סעיף 17(א);

(8) לא מודיע לציבור הלקוחות שלו סיפק מזון לבעלי חיים, על הנסיבות המחייבות את החזרתו מהשוק, בניגוד להוראות סעיף 17(ב);

(9) אינו מקיים הוראה של המנהל –

(א) לעניין בדיקת מזון לבעלי חיים, בניגוד להוראות סעיף 19(א) או (ב);

(ב) לעניין החזרה מהשוק, החזקה, הובלה או טיפול במזון לבעלי חיים או לעניין מניעת שיווקו או שימוש בו, בניגוד להוראות סעיף 20;

(ג) לעניין השמדה של מזון לבעלי חיים, בניגוד להוראות סעיף 21;

(ד) לעניין מניעת שיווק של מזון מיובא לבעלי חיים, החזרתו למקום שממנו יובא או השמדתו, בניגוד להוראות סעיף 23(א).

(ג) העושה אחד מאלה, דינו – קנס בשיעור הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין:

(1) לא דיווח למנהל בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב) (17), בניגוד להוראות סעיפים 16 או 17(א);

(2) לא מסר למנהל מידע, מסמכים או דוגמאות, בניגוד להוראות לפי סעיף 18.

אחריות נושא משרה בתאגיד

30. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 29, בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין; לעניין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או אדם האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 29 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

פרק ז': הוראות שונות

ועדה מקצועית מייעצת

31. (א) המנהל ימנה ועדה מקצועית מייעצת, שחבריה הם:

(1) ארבעה נציגים מקרב עובדי המשרד, והם: טוקסיקולוג קליני, רופא וטרינר ושני עובדים בעלי ידע בתזונת בעלי חיים, שאחד מהם לכל הפחות הוא בעל תואר אקדמי שני לפחות בהזנת בעלי חיים; אחד מהנציגים המנויים בפסקה זו שהוא בעל תואר אקדמי שני לפחות בתחום הזנת בעלי חיים יהיה היושב ראש, כפי שיקבע המנהל;

(2) נציג שר הבריאות, מבין עובדי משרדו;

(3) נציג השר להגנת הסביבה, מבין עובדי משרדו;

(4) נציג מוסד להשכלה גבוהה כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958, בעל תואר אקדמי שני לפחות בהזנת בעלי חיים.

(ב) נציג של ארגון יצרנים ומשווקים של מזון לבעלי חיים המשמשים לייצור מזון ונציג של ארגון הפועל לקידום בריאות הציבור, ובכלל זה ארגון צרכנים כאמור, שהוכרו על ידי השר, ישמשו משקיפים בוועדה ויוזמנו להשתתף בדיוניה.

(ג) הוועדה רשאית למנות, מבין חבריה, ועדות משנה לעניין חומרי גלם, חומרים מזיקים ותוספים.

(ד) נוהלי עבודת הוועדה וסדרי דיוניה ייקבעו בהוראות לפי סעיף 36(ב)(7), החלטות הוועדה יתקבלו ברוב קולות; היו הקולות שקולים – יכריע יושב ראש הוועדה.

(ה) הוועדה רשאית לזמן לדיוניה מומחים ובעלי ידע בנושאים מקצועיים או לבקש מהם חוות דעת, אם ראתה שהדבר דרוש לשם גיבוש עמדתה.

(ו) רוב חברי הוועדה ובהם היושב ראש הם מניין חוקי בישיבותיה; לא נכח מניין חוקי בישיבה כאמור שעתיים לאחר המועד שנקבע לה, תתקיים הישיבה בכל מספר משתתפים שהוא, ובלבד שכל חברי הוועדה הוזמנו לישיבה לפחות שלושה ימים מראש; אין בהיעדרות המשקיפים כאמור בסעיף קטן (ב) מהישיבה כדי לפגוע בתוקף פעולותיה וסמכויותיה של הוועדה.

(ז) המנהל יפרסם את סדר היום של הוועדה, עיקרי דיוניה והחלטותיה באתר האינטרנט של המשרד; החלטות הוועדה ועיקרי דיוניה יפורסמו כאמור בתוך שלושים ימים מיום שהתקבלו או התקיימו, לפי העניין.

מערכת להתראה מהירה

32. השר יקים במשרדו מערכת ממוחשבת לקבלת נתונים בדבר בטיחות מזון לבעלי חיים, שתשמם לצורך מתן התראה מהירה על מזון לבעלי חיים ששימוש בו, לרבות הובלתו או החסנתו, עלול להזיק לאדם, לבעלי חיים או לסביבה (בחוק זה – מערכת להתראה מהירה).

פרסום

33. (א) המנהל יפרסם באתר האינטרנט של המשרד, את כל אלה, בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(15), ואולם פרסום כאמור אינו תנאי לתוקפם:

(1) ההיתרים שניתנו לפי החוק, ובכלל זה הסימון המאושר הקבוע בהיתרים;

(2) הודעות על ביטול או התליה של היתרים כאמור בפסקה (1);

(3) רשימת החומרים המזיקים והשיעור המרבי המותר שלהם;

(4) רשימת חומרי הגלם האסורים;

(5) רשימת התוספים הרשומים.

(ב) נתוני המערכת להתראה מהירה ודיווחים למנהל לפי סעיף 16, שייקבעו לפי סעיף 36(ב)(17), יהיו פתוחים לעיון הציבור, למעט נתונים ודיווחים כאמור שלא אומתו בהתאם להוראות לפי סעיף 36(ב)(17).

מעבדות

34. (א) המנהל רשאי להכיר במעבדות בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 36(ב)(20), לביצוע בדיקות למזון לבעלי חיים לפי חוק זה.

(ב) המנהל רשאי להסתמך בהחלטותיו לעניין ההכרה במעבדות לפי סעיף קטן (א), על המלצות הרשות להסמכת מעבדות לפי חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, התשנ"ז-1997, ועל הכרה במעבדות על ידי הגורם המוסמך לכך במשרד הבריאות לעניין זה.

(ג) המנהל יפרסם באתר האינטרנט של המשרד את רשימת המעבדות שהוכרו לפי סעיף קטן (א) ואת דרכי ההתקשרות עמן.

ניתוח סיכונים

35. המנהל רשאי לבצע ניתוח של הסיכונים הקיימים בתחום המזון לבעלי חיים, לבריאותם, לגופם או לחייהם של בני אדם ובעלי חיים, לשם תכנון פעולות הפיקוח, האכיפה והפעלת הסמכויות לפי חוק זה.

ביצוע ותקנות

36. (א) השר ממונה על חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

(ב) השר, באישור ועדת הבריאות של הכנסת, יקבע הוראות לעניין ייצור מזון לבעלי חיים, שיווקו, סימונו ושימוש בו, לרבות הוראות לעניין סוגי מזון לבעלי חיים, ובכלל זה הוראות בעניינים אלה:

(1) תנאים והוראות לעניין קבלת היתר לייצור או לשיווק של מזון לבעלי חיים, תוקף ההיתר, שינויו, ביטולו והתלייתו, לפי סעיפים 3 עד 6, בשים לב לסוג המזון לבעלי חיים שלגביו ניתן ההיתר;

(2) ייצור חקלאי ראשוני של מזון לבעלי חיים; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהתייעצות עם השר להגנת הסביבה;

(3) תנאים נאותים לעניין המבנה, הציוד והמיתקנים המשמשים לייצור מזון לבעלי חיים, ולעניין תהליך ייצור

המזון לבעלי חיים, לרבות אמצעים לבקרה ולאיתור ליקויים בהם וקביעת הליך שיטתי של זיהוי כשלים, ורשאי הוא לקבוע בהוראות כאמור דרישת עמידה בתקנים או בכללים בין-לאומיים; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהתייעצות עם השר להגנת הסביבה;

(4) תנאים נאותים להחסנת מזון לבעלי חיים, להובלתו ולשימוש בו; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהתייעצות עם השר להגנת הסביבה;

(5) רשימת חומרי הגלם האסורים, רשימת החומרים המזיקים והשיעור המרבי המותר שלהם, והוראות לעניין חומרים אלה; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהתייעצות עם שר הבריאות, השר להגנת הסביבה ועם הוועדה המקצועית המייעצת;

(6) תוספים, ניהול המרשם כאמור בסעיף 9, הליך רישומם של תוספים ותנאים לרישומם, ולעניין סימונם ושיווקם של תוספים, וכן קדם-תערובות של תוספים, דרכי השימוש בהם, מינונם, ותנאים להזנת בעלי חיים בהם, וקביעת סוגי תוספים למטרות דיאטטיות וקביעת תנאים לגביהם, ורשאי הוא לקבוע בהוראות כאמור דרישת עמידה בתקנים או בכללים בין-לאומיים; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהתייעצות עם שר הבריאות, השר להגנת הסביבה והוועדה המקצועית המייעצת;

(7) נוהלי עבודתה וסדרי דיוניה של הוועדה המקצועית המייעצת וכן הוראות שיחולו על המשקיפים לעניין שמירת סודיות ומניעת ניגוד עניינים;

(8) סימון מזון לבעלי חיים בסימון מאושר לפי סעיף 12, ונתונים שיצוינו בסימון, והכול בשים לב לצורך להגן על סודות מסחריים;

(9) קיום הוראות החסנה, הובלה ושימוש, המצוינות בסימון מאושר לפי פסקה (8);

(10) תנאי בטיחות לייצור, לאריזה, להחסנה, להובלה ולשיווק של מזון לבעלי חיים, ובכלל זה לעניין רמת הלחות ונוכחות חומרים אחרים, וכן דרכי הבקרה של יצרנים ומשווקים על קיומם של תנאי בטיחות כאמור;

(11) תנאי בטיחות למבנים, למקומות, למיתקנים ולמכונות לייצור, להחזקה של מזון לבעלי חיים, ולאמצעי אריזה, העברה ותובלה של מזון לבעלי חיים;

(12) תנאי איכות למזון לבעלי חיים, ובלבד שיש להם קשר ישיר לבטיחות השימוש במזון לבעלי חיים, ודרישת נוהלי בקרת איכות לייצור ושיווק מזון לבעלי חיים, דרך כלל או לסוגי מזון לבעלי חיים; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהסכמת שר הבריאות;

(13) תנאים והוראות לעניין תיעוד פעולות, ניהול יומנים של תהליכי ייצור ושמירת מסמכים בקשר לייצור מזון לבעלי חיים, הובלתו, ייצורו ושיווקו, ובכלל זה תעודות על משלוח מזון לבעלי חיים ששיווק וכל מסמך אחר שיאפשר עקיבות (traceability) בין המוצר הסופי ליצרן או למשווק;

(14) תנאים והוראות לעניין ייבוא מזון לבעלי חיים ומתן תעודת ייצוא לפי סעיף 15; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהתייעצות עם שר הכלכלה והתעשייה;

(15) פרסום היתרים שניתנו לפי חוק זה, ובכלל זה של הסימון המאושר הקבוע בהיתרים, הודעות על ביטול או התליה של היתרים כאמור, רשימת חומרי הגלם האסורים ורשימת התוספים הרשומים, והכול בשים לב לצורך להגן על סודות מסחריים;

(16) הקמה והפעלה של מערכת להתראה מהירה לזיהוי, איתור, החזרה מהשוק ומניעת שיווק ושימוש במזון לבעלי חיים המכיל חומר מזיק או חומר גלם אסור או שאינו ראוי לשימוש מסיבה אחרת, לפי סעיף

32, לרבות הוראות לעניין העברת דיווחים ממנה למשרדי הממשלה הנוגעים בדבר;

(17) חובות דיווח ומועדים ודרכים לדיווח למנהל, וכן נתונים במערכת להתראה מהירה ודיווחים שיהיו פתוחים לעיון הציבור, ואמצעים לבדיקת אמיתותם, והכול בשים לב לצורך להגן על סודות מסחריים;

(18) דגימה ובדיקה של מזון לבעלי חיים לפי סעיף 19, בין במעבדה ובין שלא במעבדה;

(19) החזרה מהשוק, מניעת שיווק של מזון לבעלי חיים החזקתו, הובלתו והטיפול בו לפי סעיפים 17, 20, 21 ו-23;

(20) תנאים להכרה במעבדות לביצוע בדיקות של מזון לבעלי חיים לפי סעיף 34; תקנות לפי פסקה זו יותקנו בהתייעצות עם שר הבריאות;

(21) טיפול במזון לבעלי חיים ובבעלי חיים שנתפסו, לפי סעיף 28.

אגרות

37. השר, באישור ועדת הבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע אגרות בעד כל אלה: שירות שניתן לפי חוק זה, בקשה להיתר, בקשה לתעודת ייצוא, הכרה במעבדות, בדיקות, לרבות בדיקות מעבדה, ואישורים הנוגעים ליישום הוראות חוק זה.

שמירת דינים

38. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות כל דין, ובכלל זה הוראות לפי חוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו-2015, לפי פקודת מחלות בעלי חיים, לפי פקודת הרוקחים לרבות לעניין מזון לבעלי חיים המכיל תכשיר כהגדרתו בפקודת הרוקחים, ולפי חוק העונשין.

תחולה על המדינה

39. חוק זה יחול על המדינה.

תיקון פקודת מחלות בעלי חיים – מס' 7

40. בפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, בסעיף 22(א)(11), במקום "זבל או מספוא" יבוא "זבל".

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 86

41. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, בפרט 41, אחרי פסקה (4) יבוא: "(5) החלטה של רשות לפי חוק הפיקוח על מזון לבעלי חיים, התשע"ד-2014".

תחילה

42. תחילתו של חוק זה שלוש שנים מיום פרסומו, ואולם השר, באישור ועדת הבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לדחות את יום תחילתו של החוק בתקופות נוספות שלא יעלו במצטבר על שנה (להלן – יום התחילה).

תקנות ראשונות והוראות מעבר

43. (א) תקנות ראשונות לפי סעיף 36(ב)(1), (3) עד (6), (8) עד (11), (13) ו-(14), יותקנו לא יאוחר משישה חודשים לפני יום התחילה.

(ב) כל עוד לא נקבעו תקנות לפי סעיף 36(ב) לחוק זה בעניינים המנויים בסעיפים 9 עד 22, 25 ו-26 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור מספוא והסחר בו), התשל"א-1971, יראו סעיפים אלה לצו כאילו הותקנו מכוחו של סעיף 36(ב) לחוק זה לאותם עניינים ויראו היתר עסקה לפי הצו האמור כהיתר לפי חוק זה עד לפקיעת תוקפו, ויחולו עליו הוראות סעיפים 3 עד 6 לחוק זה.

